

VAARDIJKSTRAAT

(dossier: 200709-206)

Diensten: West-Vlaamse Intercommunale, Mobiliteitscel, Informatiedienst, Dienst Infrastructuur en Ruimtelijke Ordening (Wegendienst)

Ander oordeel

KLACHT:

Een actiegroep die ijvert voor het integrale behoud van het Lappersfortbos, dient eind september 2007 klacht in tegen de West-Vlaamse Intercommunale (WVI). Toen de intercommunale eind 2005-begin 2006 de opdracht kreeg om voor de Stad Brugge de verbreding van de Vaartdijkstraat te onderzoeken, was zij volgens verzoekers geïnteresseerd in een insteek vanuit de bewoners en de belangengroepen. De actiegroep had een alternatief plan klaar en hoopte op een kans om het bij de WVI toe te lichten.

Ondanks de gewekte verwachtingen werd het overleg nooit georganiseerd. Verzoekers stuurden nog verschillende e-mails naar de WVI waarin zij aandrongen op een gesprek. Maar de WVI antwoordde niet of niet ten gronde. Ze verwees de groep door naar de Stad Brugge, haar opdrachtgever.

Bij de Stad Brugge vond de belangengroep geen gehoor. De actiegroep kreeg geen inzage in, noch informatie over de verbreding van de Vaartdijkstraat. En dat terwijl de Stad volgens de actiegroep de bewoners altijd vroeg betreft bij plannen voor belangrijke infrastructuurwerken.

Verzoekers stellen dat zij regelmatig op zoek ging naar informatie bij de Informatiedienst en bij de Mobiliteitscel maar telkens te horen kreeg dat er niets ter inzage was. De actiegroep drong tevergeefs aan op een onderhoud met het stadsbestuur over haar alternatief plan.

ONDERZOEK:

1. De WVI antwoordde van in het begin aan verzoekers dat zij hun vragen en opmerkingen moesten richten aan de Stad Brugge, haar opdrachtgever. Volgens de WVI, die in principe altijd luisterbereid is, was het niet aan de intercommunale om proactief informatie te verstrekken over het dossier Vaartdijkstraat. De WVI ontkent dat het stadsbestuur haar spreekverbod opgelegd zou hebben.

Was de WVI toch op de vraag van de actiegroep ingegaan, dan zou de intercommunale

niet alleen contractbreuk gepleegd hebben, meent het studie bureau, de WVI zou ook het gelijkheidsbeginsel geschonden hebben tegenover de bewoners van de Vaartdijkstraat die op dat moment nog niet gehoord werden. Het horen van burgers en actiegroepen gebeurt normaliter tijdens het openbaar onderzoek, wat voor de Vaartdijkstraat plaats vond tussen oktober 2007 en januari 2008.

Hoewel er geen gesprek plaats vond tussen de WVI en verzoekers, waren hun standpunten toch bekend bij de intercommunale, aangezien het alternatieve plan op hun website staat. Het WVI houdt alle standpunten over ruimtelijke projecten nauwgezet bij. Het standpunt van de actiegroep werd sowieso gehoord, stelt het WVI, ook al was er geen formeel contact.

2. De Mobiliteitscel stelt dat de betrokken diensten de voorgeschreven procedure volgden. Om Vlaamse subsidies te kunnen krijgen voor de verbreding van de Vaartdijkstraat, moest eerst een convenantenprocedure worden opgestart, waarvoor de WVI als studie bureau werd aangesteld. Deze procedure, vastgelegd door de Vlaamse overheid via decreet en omzendbrieven, voorziet geen formele inzage noch inspraakprocedure voor bewoners of actiegroepen.

De procedure voorziet wel in een Gemeentelijke Begeleidingscommissie met daarin vertegenwoordigers van de betrokken gemeente, de Vlaamse overheid en De Lijn. Deze commissie werkte een voorstel uit dat diverse malen aan de Gemeenteraad ter goedkeuring werd voorgelegd. Dat het dossier in 'geheime kamers' besproken werd, is volgens de adjunct-stadssecretaris onjuist.

De Ombudsman stelt vast dat de principiële stellingname over de verbreding van de Vaartdijkstraat al door de Gemeenteraad werd goedgekeurd op 25 januari 2005. Daarna keerde het dossier terug naar de Gemeenteraad op 30 mei 2006, 27 februari 2007 en 29 mei 2007. Het dossier werd telkens goedgekeurd.

Verzoekers maakten geen gebruik van de openbaarheid van bestuur om formeel inzage te vragen in het dossier. Het is evenwel niet zeker dat zij deze inzage ook gekregen zouden hebben want art. 11 van het decreet zegt dat een overheid deze kan weigeren "als de aanvraag betrekking heeft op bestuursdocumenten die niet af of onvolledig zijn."

Voorziet de convenantenprocedure geen inzage of inspraak voor bewoners of actiegroepen, dan moet het project dat uitgewerkt wordt door een Gemeentelijke Begeleidingscommissie wel be-

oordeeld worden door een Provinciale Audit-commissie onder de auspiciën van een externe auditor. In deze PAC zetelden ambtenaren van de Brugse stadsadministratie, de Vlaamse administraties (mobiliteit, groen, infrastructuur) en De Lijn.

Het voorstel van de Gemeentelijke Begeleidingscommissie werd in de PAC besproken op 8 oktober 2007 en op 12 november 2007. Op 8 oktober verklaarde de externe auditor de projectnota niet conform. De auditor schrijft in zijn nota dat “in het dossier meermaals de indruk gewekt werd dat het planproces, de communicatie tussen de partners en de Gemeentelijke Begeleidingscommissie niet echt ernstig werd genomen”. Tegenover de Ombudsman stelt de auditor dat hij daarmee niet doelde op een tekort aan communicatie met de bewoners of het Groene Gordel Front.

Op 12 november 2007 verklaarde de externe auditor de aangepaste projectnota conform. Hij ontkent dat hij daarbij onder druk werd gezet door de Stad Brugge.

3. De Stad Brugge gaf wel inzage en inspraak in het dossier toen in september 2007 de procedure bouwvergunningen opgestart werd. In tegenstelling tot de convenantenprocedure voorziet het Decreet op de Ruimtelijke Ordening via het openbaar onderzoek wel een formele inzagen en inspraakmogelijkheid voor omwonenden en actiegroepen. De procedure, die gevoerd wordt door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, voorziet alleen in een door het College georganiseerde openbaarmaking van de vergunningsaanvraag. Het openbaar onderzoek, georganiseerd door de Wegendienst, startte enkele dagen nadat de Ombudsman zijn klacht-dossier geopend had.

Het eerste openbaar onderzoek liep in oktober-november 2007. Daarbij kreeg de actiegroep inzage in het dossier en formuleerde zij een bezwaar. Van december 2007 tot januari 2008 liep een tweede openbaar onderzoek naar aanleiding waarvan de Stad een extra bewonersbrief stuurde naar alle omwonenden. Tijdens het tweede openbaar onderzoek herhaalden verzoekers hun bezwaar.

4. Het dossier van de verbreding van de Vaartdijkstraat kadert in een ruimere context waarin de bezetting van het Lappersfortbos in 2002 een belangrijke rol speelt. De bosbezettters werden moreel gesteund door de actiegroep. Het stadsbestuur ervaarde de bezetting van het bos en de beeldvorming in de pers als onbillijk. De Burgemeester stelt dat hij in 2002 en 2003, tijdens en na de bezetting van het bos, enkele

gesprekken voerde met verzoekers. Maar zij leverden niets op. Sindsdien acht de Stad verder politiek contact met de actiegroep weinig zinvol.

De Stad besliste het Lappersfortbos maximaal te behouden, met inachtneming van andere maatschappelijke noden die ook belangrijk zijn (nood aan ambachtelijke zones, efficiënte organisatie van het openbaar vervoer, vlotte toegankelijkheid van de ambachtelijke zone Ten Briele).

Het actiecomité blijft bij haar standpunt dat het bos integraal behouden moet blijven.

BEOORDELING:

Ander oordeel.

1. De Ombudsman oordeelt dat de administraties geen procedurefouten maakten.

De WVI verwees verzoekers juist door naar de Stad Brugge, haar opdrachtgever. Had zij proactief informatie verstrekt, dan had zij contractbreuk gepleegd en mogelijk het gelijkheidsbeginsel geschonden tegenover de andere buurtbewoners die pas zouden worden gehoord in het kader van het openbaar onderzoek.

De stem van verzoekers werd sowieso gehoord via de website en de talrijke e-mails die de actiegroep verspreidt.

De Stad Brugge werkte de convenantenprocedure juist af. De procedure voorziet geen formele inspraak door bewoners en actiegroepen. Het project Vaartdijkstraat werd wel regelmatig aan de democratische controle van de Gemeenteraad onderworpen. Is er nood aan een rechtstreekse inspraak, dan zou het decreet aangepast moeten worden. Dat is de bevoegdheid van de Vlaamse decreetgever.

Aan de behoefte aan inzage en inspraak werd voldaan door de twee opeenvolgende openbare onderzoeken. Daarbij werd nog een extra bewonersbrief verspreid.

2. Op de kritiek dat de Stad Brugge met de actiegroep en de bewoners niet proactief genoeg communiceerde over het project Vaartdijkstraat, stelt de Ombudsman:

De Stad Brugge voldeed aan zijn wettelijke verplichtingen, al staat het een overheid natuurlijk altijd vrij meer te doen op het vlak van proactieve informatieverstrekking dan de wet voorschrijft.

Tegenover de herhaalde vraag van verzoekers om proactieve inzage en inspraak detecteert de Ombudsman een zekere reserve vanwege de Stad Brugge. De Ombudsman is op basis van zijn reglement niet bevoegd te oordelen over

deze reserve, aangezien hij meent dat zij het gevolg is van een complexe voorgeschiedenis waarvan de hoofdlijnen en de resultaten geschetst zijn onder punt 4 van zijn onderzoek. Deze context is niet administratief maar bestuurlijk.

REACTIE VAN HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN:

Akte genomen (15 februari 2008).

OPVOLGING:

De actiegroep diende ook klacht in bij de Gouverneur van West-Vlaanderen over het rapport van de Provinciale Auditcommissie, waaraan de externe auditor eerst niet maar dan wel zijn goedkeuring hechtte. De Gouverneur verklaart zich onbevoegd.